

tegner efter vor Opfattelse Maksimum af, hvad man kan ofre paa dette Alter. Ændringer indenfor den økonomiske Ramme, som nu en Gang er fastlagt, er vi, som jeg har sagt, villige til at tage under Overvejelse; men denne Lovgivning giver efter vor bedste Opfattelse, hvad der er fornødent til en nogenlunde økonomisk sorgfri Alderdom, samtidig med at man ikke derigennem spærrer af for Forsikringstankens Udvidelse ved det private Initiativ i den kommende Tid og for Bestræbelserne fra mange Sider for ad privat Vej og ved egne Kræfter at tilvejebringe en Pensionsordning for mange Mennesker i vort Samfund, som staar udenfor Statsadministration og kommunal Administration.

Som sagt, vi er rede til at tage det ved det foreliggende Lovforslag rejste Spørgsmaal op til Overvejelse, vi er rede til at underkaste det Materiale, som den højtærede Indenrigsminister maatte stille til vor Disposition, en objektiv og saglig Prøvelse; men til Gennemførelse af det her foreliggende Lovforslag bør den højtærede Minister ikke regne med vor Medvirken.

Vesterager: Det kan for saa vidt ikke forbavse, at det foreliggende Lovforslag er fremkommet, det var jo et af de Punkter, der var allerstærkest fremme i Agitationen ved sidste Valg. Den Gang Loven blev vedtaget her i Tinget, sad de nuværende Regeringspartier jo med korslagte Arme, og de havde derfor saa meget desto større Kraft til at gaa ud i Agitationen og opagitere den Stemning, de ønskede skulde rejses mod Loven, nemlig en almindelig Misfornøjelse. Dette skete i stor Udstrækning under Valgkampagnen. Det er for mig nedslaaende, at hver Gang vi gennemfører en social Lov, bliver den ikke brugt til at skabe Tilfredshed, men til at skabe den størst mulige Utilfredshed, fordi den bliver taget ind i Partipolitikkens Agitation; det Parti, som har været Tilskuer, haaber derigennem at høste partipolitisk Fordel.

Det gik igennem de Udtalelser, der her i Dag er fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, at det særlig var de to nuværende Regeringspartier, der havde det rette Hjertelag for de gamle, det var dem, der i Gerning viste, at de

havde noget tilovers for de gamle i vort Samfund. Jeg vil paa det bestemteste hævde, at under hele Behandlingen af Lovforslaget om Aldersrente søgte jeg med alle de Midler, jeg havde til min Raadighed, at faa en tilfredsstillende Ordning. Og naar man gik ud i Kampen mod os, efter at Lovforslaget var vedtaget, og gennemagiterede Landet og Gang paa Gang fremhævede, at det var en inhuman Lov, der var ført igennem, havde det været mere mandigt, om man her i Salen havde stemt imod og haft Dristighed til her at konstatere, at det var en inhuman Lov. Men det havde man ikke; man havde det Ønske, at vi skulde føre Lovforslaget igennem, og saa skulde Oppositionen bagefter tage en Agitation op i Landet for at skabe den størst mulige Misfornøjelse i Befolkningen. Det at undlade at stemme for et Forslag har altid i parlamentarisk Henseende været anset for at ligge nærmere ved „for“ end „imod“.

Vi fra konservativ Side har altid været rede til at anerkende, at der i enhver social Lovgivning maa være humane Hensyn, og vi har derfor ogsaa fra alle Sider indenfor vort Parti vendt os imod en hvilken som helst Bevægelse, der havde inhuman Tendens, og i den skarpeste Form afvist den som uberettiget; thi det kan jo ikke nægtes, at der ogsaa ved sidste Valg var Røster fremme, der i skarpe Former vendte sig mod den sociale Lovgivning. Man skal vel lægge Mærke til, hvad disse Røster siger, og drage Lære af dem, selv om man ikke kan give dem sin Tilslutning; men vi har kun draget den Lære deraf, at man skulde være varsom ogsaa paa dette Omraade. Vi har bestemt fastholdt, at der skulde vises humane Hensyn i vor sociale Lovgivning; men lige saa vel som vi har fremhævet, at dette Hensyn maa tages overfor de gamle og svage, lige saa bestemt maa vi hævde, at der ogsaa skal tages Hensyn til den opdragende Side, man skal og maa ikke underminere Selvopholdelsesdriften.

I den nuværende Situation, hvor det saa stærkt fremhæves, at vort Samfund er inde i en Krise, bl. a. fordi der er saa lidt Lyst til Opsparing, er det nødvendigt, at der opspares Kapital. Det maa indrømmes, at den gamle Alderdomsforsør-